

zákazem. Doporučuje, aby působnost zákazů, jež u fyzických osob jest omezena na dobu jejich života, byla omezena též u právnických osob, ohledně nichž podle platného práva tyto právnické osoby jsou postaveny bezdůvodně do situace nepříznivější než fyzické. Doporučuje, aby absolutní působnost zákazů byla rozšířena i na právní jednání vztahující se na sourozence. Ohledně formy zápisů souhlasí s novelisací, zavádějící vklad zákazů (nikoliv poznámku), čímž je tato sporná otázka definitivně rozřešena. Lituje, že čsl. osnova neřeší sporný poměr mezi zákazy zcizení na jedné straně a zákazy zavazení na druhé straně. Sám je názoru, že zákaz zcizení neobsahuje zákaz zavazení, kdežto zákaz zavazení neobsahuje zákaz zavazení. Vylučuje tedy dle toho zákaz zavazení i dražba, zejména exekucí, kdežto zákaz zcizení nevylučuje zřízení práva zástavního, ať smluvního či exekucního.

Přednáška, která byla navštívena převážnou mírou kruhy úřednictva peněžních ústavů, byla velmi pochvalně přijata. Účastnil se jí kromě obou předřečníků, také generální ředitel Pražské městské spořitelny Domin. Přednáška bude uveřejněna v plném znění v Právniku. Zbývalo by jen upozorniti na dva články přednášejícího, které se týkají téhož předmětu a byly uveřejněny ve Spořitelním Obzoru v č. 9. a 11., jsou to: »Soudcovské zákazy zcizení hypoték« a »Smluvní a závětní zákazy zcizení nemovitostí«.

Dr. Reichert.

ZE SOCIÁLNÍHO ÚSTAVU ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY. Dne 25. října 1934 přednášel Renée Rysser, bývalý přednosta statistického oddělení v ministerstvu práce v Paříži o *rozboru sociálního pojištění ve Francii z hlediska statistického a finančního*. Přednášející zmínil se nejprve o důvodech, které vedly k uskutečnění sociálního pojištění. Byly to hlavně důsledky světové války na zdravotní stav francouzského obyvatelstva, větší morbidita a mortalita než ve státech se sociálním pojištěním, dobře fungující sociální pojištění v Alsasku a Lotrinsku a podstatné nedostatky dřívějších zákonů o sociálním pojištění. Přednášející zmínil se také o potížích, hlavně se strany zaměstnavatelů, které se vyskytly při provádění zákona o sociálním pojištění. Nový francouzský zákon o sociálním pojištění je v účinnosti od 1. července 1930. Poslední úplná statistická data jsou z konce r. 1932. Přednášející poukazyval na postupné užívání se zákona o sociálním pojištění a na jeho důsledky pro hospodářský vývoj. Počet pojištěnců koncem r. 1932 dosáhl čísla 11,318.272 a stoupl oproti r. 1931 více než o 1¼ milionu. Na příspěvcích bylo odvedeno do konce r. 1932 okrouhle 8.7 miliardy franků. Ježto hospodářská krize zastihla Francii větší měrou až r. 1932, jeví se pokles měsíčních úhrnných příjmů v r. 1932 i přes zvýšený počet pojištěnců v tomto roce. Ukazuje se tu důsledek poklesu mezd. Průměrný příspěvek připadající na pojištěnce poklesl s 35.24 franku v prosinci r. 1930 na 30.06 franku v prosinci 1931 a na 27.13 franku r. 1932. Počet pojištěnců klesá; při počátku působnosti zákona jich bylo 846 a na konci r. 1932 775 pro všechny pojištěnce nezemědělské. Na dávkách v r. 1931 bylo vyplaceno celkem přes 820 milionů franků, z toho 81.8% připadá na pojištění nemocenské. Při podávání statistických dat o nemocnosti pojištěnců upozornil řečník na zajímavý zjev, že největší procento nemocných je v nejvyšších mzdových třídách. Důvody pro to jsou, že tito nejlépe placení zaměstnanci jsou z průmyslových odvětví zdraví nejvíce škodlivých. Již dnes se jeví pokles nemocnosti ve Francii, díky zavedení řádného sociálního pojištění.

Dr. Jindřich.

VÝROČÍ. Na 20. prosince 1934 loňského roku připadly sté narozeniny dalmatského právního historika slovanského Valtazara *Bogišiče*. Bogišić narodil se v Cavtatu nedaleko Dubrovníka, po studiích v Benátkách a na německých universitách, kde v Giessenu 1862 na disertační práci *Über die Ursachen der Niederlagen des deutschen Heeres im hussitischen*